

§ 13. W przypadku niezachowania ustalonych terminów złożenia sprawozdań miesięcznych premia za terminowe wykonanie obowiązków sprawozdawczości miesięcznej ulega następującemu zmniejszeniu:

- 1) przy opóźnieniu do 10 dni kalendarzowych premię zmniejsza się o 20%,
- 2) za każde następne 5 dni kalendarzowych premię obniża się o dalsze 20%,
- 3) pracownik traci prawo do premii w przypadku opóźnienia o 30 dni wykonania obowiązków sprawozdawczości.

§ 14. Wysokość premii za terminowe wykonanie obowiązków sprawozdawczości zatwierdza dyrektor Centralnego Zarządu Wodnych Melioracji.

R o z d z i a ł IV.

Przepis końcowy.

§ 15. Regulamin stosowany będzie po raz pierwszy dla premiowania za miesiąc lipiec 1952 r.

655

UCHWAŁA Nr 424 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 24 maja 1952 r.

w sprawie utworzenia Rady Czytelnictwa i Książki.

Prezydium Rządu stwierdza, że mimo niewątpliwych dotychczasowych osiągnięć w dziedzinie rozprowadzenia książek i upowszechnienia czytelnictwa książka wciąż jeszcze nie ogarnęła w sposób należyty swym zasięgiem dostatecznie szerokich mas ludowych w Polsce.

Wprawdzie praca Komitetu Upowszechnienia Książki powołanego uchwałą Rady Państwa i Rady Ministrów w 1948 r. przyczyniła się w dużym stopniu do obniżenia ceny książek przeznaczonych dla masowego odbiorcy, do rozwinięcia wspólnie z Naczelną Dyrekcją Bibliotek sieci bibliotecznej i znacznego powiększenia księgozbiorów w bibliotekach, praca zaś Centralnej Komisji Wydawniczej a następnie Centralnego Urzędu Wydawnictw, Przemysłu Graficznego i Księgarstwa przyczyniła się do skoordynowania i ulepszenia planów wydawniczych — niemniej stan czytelnictwa w Polsce, a w szczególności na wsi — mimo znacznej poprawy — wciąż jeszcze jest niezadawalający, nie odpowiada w pełni ogromnym nakładom Państwa na wydawnictwa, na rozbudowę sieci bibliotecznej i sieci sprzedażnej.

W szczególności obserwuje się nieumiejętność stosowania właściwych form pracy z czytelnikiem w bibliotekach, świetlicach i kołach samokształceniowych organizacji masowych, a także w innych ośrodkach pracy kulturalno-oświatowej na wsi, jak na przykład w Państwowych Ośrodkach Maszynowych i w Państwowych Gospodarstwach Rolnych.

Obserwuje się także niedostateczne uwzględnienie zarówno w działalności wydawniczej jak i bibliotekarskiej zainteresowań i potrzeb zorganizowanego i indywidualnego odbiorcy, a w szczególności niedostateczną troskę o należyte zaopatrzenie w literaturę fachową, odpowiadającą zainteresowaniom i potrzebom poszczególnych środowisk. Nieliczenie się z potrzebami i zainteresowaniami środowisk widoczne jest przede wszystkim w działalności przedsiębiorstwa „Dom Książki” i gminnych spółdzielni w zakresie sprzedaży książek na wsi.

Występuje ponadto brak należytego kontaktu z terenem ze strony centralnych ogniw bibliotecznych, wydawniczych i księgarskich, nie wystarczające badanie stanu czytelnictwa i potrzeb masowego czytelnika, a co za tym idzie, brak pracy z masowym czytelnikiem, a także wynikający z tego brak niezbędnych elementów dla opracowania właściwego planu wydawniczego i planu rozprowadzania książek; słaba jest jeszcze koordynacja pracy pomiędzy instytucjami wydawniczymi a instytu-

cjami rozprowadzającymi książkę i organizacjami masowymi prowadzącymi działalność kulturalno-oświatową.

Wciąż jeszcze występuje zjawisko zbyt szczupłej ilości zamówień bibliotecznych w stosunku do produkcji wydawniczej.

W celu zapewnienia pomocy instytucjom i organizacjom odpowiedzialnym za upowszechnianie czytelnictwa oraz w celu przewyższenia stwierdzonych niedomagań i przyspieszenia rozwoju czytelnictwa w Polsce, jako jednego z poważnych czynników dokonywanej się u nas rewolucji kulturalnej, Prezydium Rządu postanawia powołać Radę Czytelnictwa i Książki.

1. W szczególności do zakresu działalności Rady należy:

- a) mobilizowanie dla akcji rozpowszechnienia książki i szerzenia czytelnictwa współdziałania rad narodowych, masowych organizacji społecznych, partii politycznych, związków zawodowych i instytucji oświatowo-kulturalnych,
- b) koordynowanie prac prowadzonych przez resorty, urzędy, instytucje i organizacje masowe przy organizowaniu sieci bibliotecznej, rozprowadzenia książki, rozwijania nowych form pracy z czytelnikiem, poradnictwa i propagandy książki i udzielanie pomocy w tym zakresie,
- c) popieranie, koordynowanie i zlecenie badań prowadzonych przez ośrodki naukowo-badawcze, specjalnie w tym celu powołane w Centralnym Urzędzie Wydawnictw, Przemysłu Graficznego i Księgarstwa oraz Centralnym Zarządzie Bibliotek, mające na celu wysuwanie odpowiednich wniosków na podstawie analizy potrzeb terenu dla działalności wydawniczej i rozpowszechnienia książki i czytelnictwa,
- d) stawianie wniosków w dziedzinie działalności wydawniczej i rozpowszechnienia książek dla masowego odbiorcy.

2. Prezydium i członków Rady powołuje Prezes Rady Ministrów spośród przedstawicieli właściwych resortów, urzędów, instytucji oświatowo-kulturalnych, organizacji masowych, związków zawodowych oraz wybitnych specjalistów w zakresie produkcji i rozpowszechnienia książki oraz czytelnictwa.

3. Zleca się prezydiom właściwych rad narodowych powołanie wojewódzkich, powiatowych i gminnych Rad Czytelnictwa i Książki na bazie istniejących komitetów bibliotecznych.

4. Organem wykonawczym Rady jest Sekretariat Rady.

5. Sposób prowadzenia prac Rady i organizację Sekretariatu Rady określi statut nadany przez Prezesa Rady Ministrów w drodze zarządzenia ogłoszonego w Monitorze Polskim.

6. Wydatki Rady i Sekretariat Rady będą finansowane w części 5 budżetu centralnego, w trybie przewi-

dziannym uchwałą Rady Ministrów Nr 70 z dnia 16 lutego 1952 r. w sprawie zasad i trybu wykonywania budżetu Państwa na rok 1952 (Monitor Polski Nr A-24, poz. 304).

7. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów.

8. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

656

UCHWAŁA Nr 442 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 24 maja 1952 r.

w sprawie utworzenia w Ministerstwie Poczty i Telegrafów Centralnego Zarządu Zaopatrzenia Łączności.

W celu zapewnienia sprawnego funkcjonowania zaopatrzenia w resorcie poczty i telegrafów, ujednoczenia i wzmocnienia kierownictwa służby zaopatrzenia, wzmoczenia operatywności i powiązania z terenem Prezydium Rządu uchwała, co następuje:

§ 1. Tworzy się w Ministerstwie Poczty i Telegrafów Centralny Zarząd Zaopatrzenia Łączności, zwany dalej w skróceniu „C. Z. Z. Ł.”.

§ 2. Przedmiotem działania C. Z. Z. Ł. jest:

- 1) planowanie, rozdzielnictwo i sprawy związane z realizacją zaopatrzenia w materiały, urządzenia techniczne i sprzęt oraz śledzenie racjonalnej gospodarki nimi w aparacie łączności,
- 2) nadzór, koordynacja i ogólne kierownictwo podległych składnic na rozrachunku gospodarczym, utwo-

rzonych odrębnymi zarządzeniami Ministra Poczty i Telegrafów dla bezpośredniego zaopatrywania jednostek i przedsiębiorstw resortu poczty i telegrafów.

§ 3. Szczegółowy zakres działania i organizację wewnętrzną C. Z. Z. Ł. określi Minister Poczty i Telegrafów w porozumieniu z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego.

§ 4. Wykonanie uchwały oraz ustalenie terminu rozpoczęcia działalności C. Z. Z. Ł. porucza się Ministrowi Poczty i Telegrafów.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

657

ZARZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW ORAZ MINISTRÓW: FINANSÓW, GOSPODARKI KOMUNALNEJ, HUTNICTWA I GÓRNICTWA

z dnia 30 maja 1952 r.

w sprawie usuwania niektórych skutków szkód górniczych.

W wykonaniu uchwały Prezydium Rządu z dnia 23 grudnia 1950 r. w sprawie zasad usuwania skutków szkód górniczych spowodowanych przez państwowe przedsiębiorstwa górnicze oraz zapobiegania ich powstawaniu, w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego zarządza się, co następuje:

I. Przepisy ogólne.

§ 1. Usunięcie skutków szkód górniczych w budynkach lub urządzeniach polega w zasadzie na doprowadzeniu ich do stanu użytecznego, przy uwzględnieniu potrzeb gospodarki socjalistycznej i postępu technicznego.

§ 2. Za wyrządzone robotami górniczymi szkody w plonach rolnych należy się poszkodowanemu odszkodowanie w gotówce, stanowiące różnicę pomiędzy wartością plonu tego samego gatunku, uzyskanego na innym pobliskim gruncie tej samej jakości, a wartością plonu, uzyskanego na gruncie, na którym w danym roku nastąpiło uszkodzenie.

§ 3. Przedsiębiorstwo górnicze nie ponosi kosztów usunięcia skutków szkód górniczych powstałych w budynkach lub urządzeniach wykonanych bez wymaganej zgody właściwej władzy oraz w przypadkach

przewidzianych w art. 103 ust. 3 prawa górniczego z dnia 29 listopada 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 654 z późniejszymi zmianami).

§ 4. Przedsiębiorstwo górnicze ponosi koszty kotwienia budynków, znajdujących się na terenach, pod którymi przeprowadza się odbudowę górniczą, a to celem zabezpieczenia tych budynków przed szkodami.

§ 5. Koszty usunięcia skutków szkód górniczych oraz akcji zapobiegawczej (kotwienia) pokrywa przedsiębiorstwo górnicze, którego roboty wyrządziły szkodę.

§ 6. 1. Celem zgromadzenia środków finansowych na usuwanie skutków szkód górniczych i zapobieganie ich powstawaniu (kotwienie) każde przedsiębiorstwo górnicze (kopalnia) tworzy fundusz szkód górniczych przez obciążenie kosztów wydobycia narzutem od każdej wydobytej tony kopaliny. Wysokość narzutu ustala właściwy minister w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Finansów corocznie indywidualnie dla każdego przedsiębiorstwa górniczego.

2. Przedsiębiorstwo górnicze gromadzi fundusz szkód górniczych na własnym specjalnym rachunku we właściwym oddziale Narodowego Banku Polskiego.

3. W przypadkach gdy suma należności przekracza faktycznie zakumulowane przez przedsiębiorstwo górnicze środki na fundusz szkód górniczych, pokrycie nastę-